

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 420/2022
27.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Вујић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Нађа Милуновић адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 468/21 од 15.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 468/21 од 15.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 378/2021 од 21.04.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ, поред износа од 10.000,00 динара досуђеног ставом четвртим изреке пресуде тог суда П2 225/2020 од 01.10.2020. године, плаћа месечно још износ од 5.000,00 динара - укупно 15.000,00 динара, почев од 08.01.2019. године као дана подношења противтужбе па све док за то постоје законски услови или се одлука не измени новом, сваког првог до петог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законског заступника детета - мајке, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 468/21 од 15.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П2 378/2021 од 21.04.2021. године у првом ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 1. и члана 408. ЗПП у вези са чланом 208. Породичног закона, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су родитељи малолетног ВВ, рођеног ... године, који је правноснажном пресудом поверен туженој - мајци на самостално вршење родитељског права. Малолетни ВВ има уобичајене потребе детета тог узраста, није корисник дечијег додатка а осим појаве екцема, који се третира кремама, нема других здравствених проблема. Живи са мајком и бабом по мајци у изнајмљеном стану, за који тужена месечно плаћа закупнину и друге трошкове његовог коришћења у износу од 200 евра. Тужена је рођена ... године. Запослена је и њена зарада износи око 30.000,00 динара месечно, а пензија њене мајке са којом живи у заједничком домаћинству износи око 37.000,00 динара. Повремено даје и часове Тужена је дијабетичар и налази се на инсулинској терапији која је покривена здравственим осигурањем. Нема обавезу издржавања других лица. Тужилац је рођен ... године. По занимању је ... и запослен је у Његова месечна зарада месечно износи око 34.000,00 динара. Живи у породичној кући у ... на коју, након очеве смрти, са мајком и сестром полаже право на наслеђе. Нема обавезу издржавања других лица. Од своје зараде издваја 6.000,00 динара месечно за потребе заједничког домаћинства са мајком. До места рада у ... путује својим возилом, које користи и за службене потребе, тако да има издатке за гориво у износу од око 20.000,00 динара месечно (послодавац му рефундира део трошкова у износу од око 5.000,00 динара). Током зимских месеци изнајмљује стан у ... и по том основу, заједно са комуналијама, има издатак од 150 евра месечно.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су о висини тужиочеве обавезе издржавања малолетног детета одлучили правилном применом чланова 154, 160, 161. и 162. Породичног закона.

Ревизијом се у битно понављају наводи жалбе који су већ били предмет оцене другостепеног суда.

Издржавање се одређује од подношења захтева, на основу потреба повериоца издржавања - малолетног детета и могућности дужника издржавања - тужиоца. Минимална сума издржавања - накнада за храњенике и лица на породичном смештају, коју периодично утврђује надлежно министарство, није износ потребан за издржавање већ само једна од чињеница о којима суд води рачуна кад одлучује о висини издржавања (члан 160. став 4. Породичног закона), тако да се висина средстава неопходних за издржавање може утврђивати и у вишем износу од те накнаде. Минимална сума издржавања у 2019/2020 години, коју тужилац наводи у ревизији, знатно је виша од обавезе издржавања утврђене и за тај период, тако да и уз вођење рачуна и о тим износима његова обавеза не би могла бити одређена у нижем износу. Тужилац је млада, здрава, радно способна особа, дужна да ангажује све своје могућности да допринесе издржавању детета. Његова професија омогућава додатни рад и могућност стицања додатних прихода. Ту околност тужилац је истицао у тужби као једну од чињеница због којих би малолетно дете требало поверити њему на самостално вршење родитељског права, јер су његове могућности за старање боље од могућности тужене. Зато, по оцени Врховног касационог суда, нису прихватљиви ни

истакнути наводи изнети у ревизији да тужилац нема могућност додатног рада и остваривања додатне зараде.

Због тога, по становишту ревизијског суда, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права па је зато на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић